

გაზეთის ღირს				
თვე	მან.	კ.	ოცე	მან.
12	10	6	6	—
11	9	50	5	5 50
10	8	75	4	4 75
9	8	—	3	3 50
8	7	25	2	2 75
7	6	50	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შაურა.

ივერიის

გაზეთის დასაყვამად და გერმანულ განცხადებათა დასაძველად უნდა მივმართოთ: თიანეთის რედაქციის, ანალო-გეოგრაფიის ქუჩაზე, სახ. დი. № 9, ბ. ნიდერლანდის საგარეო, გოლორინის პრინციპალს, ცენტრალურსა და გრემორის წიგნების მაღაზიას.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრუქტურის რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი

საზოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1887 წელიწადი

თავადი ვახტანგ მიხეილის ძე მახაბლი და ეკატერინე მიხეილის ასული სკურატოვის გულითადად მოწინააღმდეგე ნათესავი და ნაწილობა გარდაცვალების თ. ლექსანდრე მანუილის მის მამას და სხვათა მათ მობანდნ სთელის დიდ-ლილოს მიტელე-ბულის დასასულივებლად ოთხშაბათს, 3-ს ივნისს, დღის 9 საათზედ.

სარი ნდობისა, დასდგენენ იმაზედ, რომ უნდა გიბართოს იმისთანა დაზღვევითა ცვეცლისაგან საზოგადოებრივი, რომელშიც თვითვე უფრო პატრონი დაზღვეულის ქონების თავადები უნდა იყოს საერთო მოვალეობა და ზარალი.

დაზოგ საზოგადოებისა, მაგ აზრზედ ამხნეულის, ოცის წლის ისტორიისაგან აქვს და მასთანავე საგნო საბუთის მოკრძალებითა და ხანგრძლივ დროის განმავლობაში, რომ ჩვენ მის ავტორიზაციასზედ გამოვიტყვიოთ რამ.

ათის მიფლიონის ქონება და ამაში ახდენენ 695,000 მანათსა. აქ ას თუნდა დაზღვეულს შენობაზედ უფროსი პატრონი ერთმევა ირთა-შუა რიცხვით ექვსი მანათი და სუთი შური; თითქმის ერთი ექვსად მეტი ოდენისაზედ, ზოგან ერთი შვიჯად, ერთი ცხრად და ათზედ მეტრად. მასთანავე დაჯდება დაზღვევის ფასისა საერთოერთო ნდობის საზოგადოების მიერ ცხადია და უკვედით.

ტფილისი, 1 ივნისი

იმა შეუწყნარებელია ყოფამ და მდგომარეობამ დაზღვევის საქმისა, რომელიც წინა წერილით მოვსენიეთ, ბევრი გულ-მგებლადი და განიერი კაცი ჩააფიქრა რუსეთში და წამადის ძებნა დაიწყო. მაგნის რომ ხსნა აქციონერთა გუნდადარ ხელთაგან მართლ იმაში, რომ თვითონ საზოგადოებამ, ხალხს ხელთ იგდოს ეს დაზღვევის საქმე. რასაკვირველია, ამისთანა საქმის აგებისათვის საჭიროა ძირის ფული, თავადები ზარალისა. უამისოდ საქმეს არავინ ენდობა და უნდა დაზღვევდეს ხომ ეს საქმე ციხის აშენება იქნება ქვიშაზედ. ამ სხით ამ საქმის სახლის ხელში ჩასაგდება ან ფული უნდა ექვეყნოს, ან იმისთანა რამ, რაც ექვეყნის თვალში ფულის მაგირობას უწყვეტ კაცსა ნდობას მისაზოგებდეს. ეს ერთი რამ ურთიერთის თავდებობით აგებული საქმეა. ურთიერთობა მოგვასა და ზარალში იბადენად შემძველია, დია, რომ თითქმის უფრო სანდობა, ვიდრე თით ნადი, ძირის ფულიად დადებულია. ურთიერთის თავდებობაში იზოვეს იგი სხსარი, რაც საქმისათვის ყველაზედ უპირველესი საჭიროებაა, ესე იგი, სახ-

თუ სსოვან არ გვადლატობს, პირველი აზრი ამ გვარის საზოგადოებისა მოსკოვამ წარმოსთქვა ამ ოცის წლის წინადა. არ ვიცით, ან ხნის განმავლობაში რა მსველელობა ჰქონდა ამ აზრსა, მხოლოდ ის ვიცით, რომ მოსკოვის საქალაქო საბჭომ 1883 წელს წარუდგინა მთავრობას წესდების პროექტი დასაბუთებლად. ეს წესდება არ შეიწინააღმდეგებდა, რადგან უნდა საფუძვლად ამ წესდების ისა ჰქონდა, რომ დაზღვევა სავად-დებულთა იყოს ყველასათვის გამოკლებულია. ისეც ვიცით, რომ დადეს აქამომდე მოსკოვში ამისთანა საზოგადოება არ არსებობს და დღეს ამ საზოგადოებას უკვე ადამიანები მოსკოვის საბჭოში ხშირ-სანის თ. თურქესტანოვის მიერ.

წინადაც ვსთქვით, რომ შინაგან-სა საქმით სამინისტროს უსინჯავს ამ გვართა საზოგადოებათა მოქმედება და მოსწოდებია, კარგად მოქმედებდნო. ამას რომ თავი დავანებოთ და თვით ჩავხედოთ ამ გვართა საზოგადოებათა საქმეებში, შევხვდებით თვით ამ გვართა საზოგადოებათა ცოცხად თუ ბევრად გაუმართლეს მოკიერს კაცებს იმედს. პირველი სიკეთე, რომელიც ამ გვართა საზოგადოებამ მოიტანა, იგია, რომ დაზღვევის ფასი, შევიდნათ საბუღალტროდ, კარგა ბოლოად ძირს დასაწიეს. ხნით ყველაზედ უმჯობესი საზოგადოება ამ გვარი ოდენისაა. ამის შარშანდელის ანგარიშისაგან ხსნას, რომ ამ საზოგადოებაში დასაზღვევად შეუტანია შენობა 36,280,996 მანეთისა და დაზღვევისათვის გადაუხდენიანთ რაოდენობა 52,579 მანეთი, ეს შეადგენს ერთ-ერთ-შუა რიცხვით მანეთ ნახევარს ყოველასს თუხნად დაზღვეულს შენობაზედ. თქმა არ უნდა, რომ ამისთანა გადასახადი ბევრად ნაკლებია აქციონერთა საზოგადოებათა გადასახადზედ. მაგალითობს, აქციონერს საზოგადოებისა „2-ое Российское Общество“-ს დაზღვევით აქვს ას

თვის, არც სხვისთვის არა დაზღვევითა, მაგრამ... ეგრ არის ისეთი კაცი... როგორც საზოგადოდ უნდა იყოს, ყოყმანობით და ძალდატანებით სიკეთე ბოლოს გვიტოვებს, საიდანაც ცხადად ეტყობა, რომ N-ს დაწინაურების მიზეზი მას ხელში არა უქირადა, ვარა დაპაინის ერთის უმდებლესის თვისებისა, რომელსაც სახელად უწოდებენ.

ქალაქის წრეში. მასთანავე, გაბეგობის ყოველთვის სხსარი აქვს თვითონ იმაზედ ზარალი, თვით იცნოს ყოველდღე განმეორება ცეცხლის განენისა და მის მიერ მოვლენილ ზარალისა და საქმე არ დაახანოს. ამას წინადა ვახტანგში მოხსენებულ იყო, რომ რუსეთის საერთოერთო ნდობის საზოგადოებამ მეორე დღესეც ჩაახარა გუთნადი საზღვარი ცვეცლისაგან დაზინებულს პატრონსა. ამ სისწრაფეს ვერ მოახერხებს ვერც ერთი აქციონერი საზოგადოება, რომელიც სავსე იყოს ვითარების გამო გამეობა მოსკოვსა და პეტერბურგში ჰქავს და საქმეები-გი მოეღ რუსეთის თვალ გაუწვევდელ სიერცეზედ აქვს. საერთოერთო ნდობის საზოგადოება გი, როგორც ვსთქვით, პატრონი მოედანზედ მოქმედობს, რადგანაც მისი მოვინა მართლ იგი ქალაქი, საცა თვით მაგვარი საზოგადოება არსებობს. აქ ყველაზედ ერთმანეთს ჰხედვენ, იცნობენ, ერთმანეთის განმეობა იცინად ამის გამო არა ჰკოვანდება საზღვარის მიღების საქმე უკუდ-უბრუნად მოდებულ მიზეზების გამო. — „მიწე-მიწეზედ დოს მართი აჯილია“.

ფელეტონი

ჩიტი-პეტიტი
(დასასრული *)

გაზეთის კითხვად დაბოლოვებს; ჩიც მიართვის; შემდეგ წამოდგენ და აივანზედ ერთად გაიარა-გამოიარეს; შემდეგ ისევ დასხდნენ; მერე ისევ წამოდგენენ; გაიარეს; შემდეგ ისევ დასხდნენ; შემდეგ და შემდეგ კიდევ თანაობებულად დაბარაჟი გაახეს: — მართლა, ჩემო გერტო, მე ხომ სრულიად გარდავიწყე შენთვის ახალი ამბავი მეთქვა! როგორღაც სიხანულის კოლოთი უთხრა ჩიტმა, თითქო ძლიან დაშვად რამე, რომ აქამდის უთქმელი დამოხილა. — რა, ჩიტონი? — ისა, რომ შენს მეგობარს N-ს კოლო შეურთეს. — თუ ღმერთი გრწამს? — შენ არ მომიკვებო. — როდის? — ორი კვირა მს აქედ. — მეტი ქალის ფისს ამბობენ? — ერთს საშინელის ღარიბ-ღატაკის კაცისა, გვარ დამაფიქვლა. თურ-
*) იხ. „ივერი“ № 106.

მე გროში-კაბეიტი არ მოპოვია; ქალსაც დაღმეულს ამბობენ; ნახშირით თურმე შეიკა და ერთის არ-შინის სიგრძე ცხვირი აქვს!

— უმ! გე მეთის მეტია, შენ გენაცავლე, ვაგებდებულა! — ნახევარი არშინი ხომ იქნებო? ჰკითხა ჩიტმა. — ეგეც ყოვლად შეუძლებელია. — ჩირქი მანიც იქნება! — არც ეგ არის დასაჯერებელი. — რა ვიცო, დიდ-ცხვირას-კი ამბობენ და სიკეთე ბოლოს მოთმინებლად გამოსულმა ჩიტმა, რომელსაც ძლიერა სწვდა ქმარი უტყველად დაერწმუნებინა, რომ საზოგადო N-ს დიდ ცხვირა კოლო შეურთესო. — თუ მართლა ესეთი მახინჯი და საწყალი კოლო შეურთეს, ახია იმაზედ: მეტის ღირსი არ არის, გადაქრით წარმოსთქვა გერტომა. — რათა, შენს სიცოცხლეს ვენაცვლები, გერტო? განა ისეთი ავი კეთა? ცნობის-მოყვარობით ეთიხა ჩიტმა, რომელსაც თავის დღეში ქებას მეტი N-ზედ არა გულთარა. — ავიც არა, მაგრამ საზოგადოდ ისე რომ როგორღაც არ მომწონს; თითქოს რაღაც აკლია. — შენთვის ხომ არა დაუშვებია-რა? — არა, დაწვეთით-კი არც ჩემ-

რეობის დამაყოფილებს: მაგალითისა და საბუთის მოკეფანა ზოგჯერ ან ძლიერი უქირდებოდა და ან სრულიად ეგრ ახერხებდა და სირცხვილის მახეში გაეხმებოდა ხოლმე.

სინანულს კიდევ გერტო იმტობ მიეცა, რომ მართლაც ყოველთვის ეგრ ახერხებდა ჩიტის ცნობის-მოყუ-

საყვე დაფიქროა ამ ფამად: არ იცოდა რა პასუხი მოეგვარებინა; ცოტა ხანს იფიქრა და ბოლოს ის ამ-ჯობინა, რომ სიტყვა ბანზედ შეგვლა: — ის კი არა; იცი, ჩემო ჩიტო, რა უნდა გითხრა?

— რა? გენაცვალის ჩემი თავი. — იმ დღეს, სანადირად რომ ეი-ყავი, სწორად საციერდებოდა რამ ენა-ბე. — რა საკვირველება? — წარმოიდგინე, ჩემთვის არხეი-ნად მივედივარ; თათუ მხარზედ მაქვს დაღებული და შორს კალისაყენ ვი-ქირებოდი ნადირის დასათვლიერებლად. ანაზად ერთს ბუქს წვაეწედი; დაქმედ — შიგ ორმოცი კურდული ერთად ფუფუნებდა! — როგორ შეიძლება, მეტის-მე-ტის განაცხობ წარმოსთქვა ჩიტმა: ნა-კლები იქნებოდა! — ოცდაათი ხომ იქნებოდა? — მგაც ძნელად წარმოსადგენე-ლია! — ოცი ხომ იქნებოდა? — არც ვაგებულა!

— ათი ხომ იქნებოდა? — მანიც შეუძლებელია. — ხუთი ხომ იქნებოდა? — ეგეც სათუთა. — არც ერთი იქნებოდა? — მაგისაც ეგვი მაქვს. — რა ვიცო, შიგ რაღაც ძალიან აუთუნებდა და — დაუშემა ძირს ხმა, რადგან შეაშინა, რომ სიტყუე ეგრ გამეყოდა.

არშინანი ცხვირი და ორმოცი კურდული ერთად ერთს ბუქსში — იმ! სინამდვილეში, რასაკვირველია, ერთ-მანეთს არ ჩამოუვარდებინა; მაგრამ სანამ არშინანი ცხვირი დაბანდობდა, ორმოცი კურდულის ამბობისა ჩიტის უფროს ბევრი ხომ ამაზედ უყუ-თესი გულგონია გერტოს პირისაგან. და რადგან ჩიტს ძლიერ უყვარდა გერტო, ამიტომ უქანასწულს ყვე-ლაფერს სინამდვილეთი უსმინად. ყო-ველი მისი სიტყვა მოსწონდა და მო-სახასიაველად, თქვენგან არ მივიქრს, მის მეტი, ახა სრეს ვილას აიღებდა! — რა, რა სხით იხრდება ჩიტო, რა-ბე დისმის მუდამ, რაგან ჰხედავს ქმა-რთან, რომელიც სულითა და გუ-ლით მოწონებულთა თაჟისი მყოფ-ლად თაჟის გემოვნებისამებრ? აღზა-რდეს. — ღმერთმა კეთილი მისცეს და ხე-ლი მოუპართოს ჩიტს და გერტოს.

ად. შირინაშვილი

ნადღ-გაზეთების წინამძღვრობითა, უფრო უკეთესი იქნებოდა, რომ დაზღვევა საგადაღებო იყოს ყველასათვის, ვისაც მენება აქვს ქალაქშია. ამაზედ ბევრი ჰყავს არის სათემელი და ბევრი არაა. ჩვენ შემდეგ ვეცდებით ამ ჰოსა და არასაც თვისი გუთნითი საბუთები მოგვინათო.

ახალი ამბავი

* ჩვენ შევეცადეთ, რომ წელს ტულისის კლდეის კორპუსში 39 ყმა-წილი-კაცს შეესრულებია კურსი, ამათში ხუთი ქართველია; კახეთიდან მახვილად და ბეგიაშვილი, ქართლიდან—ჩხეიძე და სოლოლაშვილი და იმერეთიდან—სანი ვარდუაშვილი.

* წარსულს, 24 მაისს, როცა მუშაობდა სიონობა იყო, ერთი ჯიბის ამოუცლია ჯიბიდან ერთი იმერეთის ფული და სამოსლი თუმის ქაღალდები. იმერს მალე შეუტყვიდა ესა და გამოსდევნებია უკან ქურდ-ბაყალს, რომელიც სადღაც სახლში შევარდნო და ნაქურდალი-ქურდი შევარდნო. იმერს შეპყროლია თან. პატარა ხანს უკან ქურდი გამოსულა და უთქვამს მედიცინისათვის: რა ამბავია, ენაზეა, ვინ გავყენებია. იმერს გული მოსკლია: მოიტა ესლავე ფული, თორემ გავათავებო. ამ დროს მოვარდნოა ვიღაც სხვა ჯიბიდან და მოუტანა ნაქურდალი: ენაზეა, მეგას რადა ჰქვია, აი შინი ფული და ქაღალდები. იმერს გამოუთრთვეია ფული და გამოსცლია გამხედავ ავაზაკებს.

* ხეივანი გვერდით: ვერ წვიმებმა გაგივირეს საკე და ახლა—გვალემა. სამი უკანა წვეთი ნამი არ დაკინახეთ; ატალახებული მიწა უცებ გახმა მზემ, ვეჯილისა და ბაღის მოუჭირა გამხმარა, ვაგრო-

ნებულმა მიწამ და არც ერთი და არც მეორე ზეითი აღარ ამოუშავა.

* იქილამე გვერდით, რომ, როგორც გვატყობინებს თქვენი გაზეთი, შემდგომი კომისია, რომელსაც მინდობილი აქვს გაეზღვენა სახალხო-გზისა და საბაგრაჟისა. ეს ამბავი ჩვენ ძვირად გვესიამოვნა. აქეთ დღეს უსწორ-მასწორაბა სახალხოზის განაწილების შესახებ, ზოგს სოფელსა და თემს იმდენი აქვს საბაგრაჟი, რომ თავდავად ჰყოფნიდ და იჯარითაც აძლევდნ და ზოგს-კი იმდენიც არა აქვთ, რომ ერთსა და ორს ძროხას აძიონ თავისუფლად.

* რამდენიმე საყურადღებო და საინტერესო რაიგინდული და ნათარბენი თხზულებანი დაუწერიათ ზოგიერთ შვიკრდებს ტულისის სათავად-აზნაურთა სკოლისას. ეს თხზულებანი შეუტყფინათ და შეუსწორებიათ იმავე სკოლის მასწავლებლებს და ახლა აპირებენ დაბეჭდონ ცალკე კრებულად, რომელსაც სახელად „ტრინათელა“ ერქვამს.

* რადგანაც სოლოლაკის ღიდი კანაშია შეყრულა არხი ძვირად და ძველებულა და, როგორც მოგონებენი თანს წინადაც, ზოგიერთ ადგილას ჩაქცეულა, ამის გამო საგუბერნო და საქალაქო გამგებებსა შეუდგენია კერძო კომისია ამ არხის გასასწავლად. კომისია ამ არხში ჩასულია, გაუსინჯავს და ბევრი შესაყვებელი ადგილები აღმოუჩინა. სხვათა შორის ერთს ადგილას არხის ძირი ისე დაუხრახავს წყობის წყალს, რომ არხის საძირველი ოთხ არხშიმდგ და დაბლბულა. ქალაქის ინიერის მოუხსენებია საქალაქო გამგებობისათვის, რომ ამ არხის შეკეთებას ოთხი თაისი თუმანი მოუწოდებო. შეკეთება არხს ლაბარატორის ქუჩიდან ვიდრე მტკერის ნაპირამდე უნდა. ამ არხის შეკეთებას მით უფრო დიდი მნიშვნელობა აქვს, რომ იმაზედ ბევრი სახლები

ყოფილია აშენებული და თალის დაქცევა სახლებს დიდს ზიანს მიტყვის.

* 30 მაისს დილა ქარიაშალმა ქალას და ზარალი მიხატა; ხეები დაამტვრია, მოგოჯაა „ეივსები“, ბანები და სხვა. სოლოლაკისავე სამხრება მოიტაცა ნიაღვრებმა. შუა-ზარში ბევრი ბაზმა და შავი დასველა. ცხენის-ჩრის გზის ლიანდაგი ორთაქალის ქუჩაზე და რიყეზე ისე წინაშა, რომ მიელო ორი საათი ევანები ევლარ დადიდა. მაგრამ ყველაზე დიდი ზარალი ამ ქარიაშალმა ქალაქის ხაზინას მისცა: ეს რამდენიმე კვირა რაც სოლოლაკის არხს აკეთებენ და ამ ქარიაშალმა, რაკი ნაკლები და რამდენისამე კვირის ნაშრომი იყო, სულ გაუფუტა და წაიღო. ამას გარდა არხი სხვაგანაც ბევრად გაუფუტებია.

* დაბა თიანეთიდან გვერდით, რომ აქ უკვე მოგროვდა ჯარები და ბანაკა დასდანი სახაზებულად. ამ განმდ სპი ბატალიონი და ქართული დრუქა აქ დაბინებულა.

* კახეთიდან გვერდით, რომ მიეღოს სიღნაღსა და თელავის მხარში მშენიერი ამინდებია; მოსავლაც ძვირად კარგი ბორო უნაწი და როგორც ვაწინი, აგრეთვე ვეწინები დიდს იმდეს აძლევს მუშა-კაცსა.

* ჩვენ შევეცადეთ, რომ ამ ენკენისითიდან სოფელ ქარეში ახალი სასოფლო სკოლა დაარსდებო.

* ნოვოე ობოზრენისა „შეუტყვი, რომ ტულისში დაარსებულა ერთი აზნაგობა, რომელსაც მოუწოდებია ოპიბუტების გამართვა ხაშურსა და ახალციხე-აბასთუმანს შუა.

* ვაზ „კავკაზი“ ამობებს, რომ კალია ნელ-ნელა წინ მოიწევს ტულისისკენა. ამ ყაზად ეს მტერი ჭრინა-უღლის ტულისის მოალოებია კიდევ.

სია შემწირველთა

წიფასა და ფინას შუა ჩამოწოლოლ მიწისაგან დაბოკითა ცოლშვილის სასარგებლოდ. ჩვენს რედაქციას კიდევ მიუღვიდა უფლო შემდეგ შემოწირველთაგან.	2 მან.
წინად იყო	152 მ.—40
სულ	154 მ.—40

წარმომადგენელი
(საგოარის კორესპონდენტისაგან)

პარიზი მისში. სწორედ არა-სწორედ ბრავი თვე იყო ფრანგებისათვის და განსაკუთრებით შარაფულებისათვის მათი: —თითო საგანკურად მოკლეა ამ თვეში უკად მომხდარა ამბავი. მათს დასწავისავე შეუბუქს დატუსლავამ კინამდ ომი გამაოქაფა გერმანიასა და საფრანგეთს შორის; შეუბუქს საქმე გათავსება არ იყო, რომ შარის ქალაქის სასტუმოს აწმქენის დრა დაჯგა და შარაფა ზღავსათი დაეჯგა; გათავდა არჩევნისა და ბიუჯეტის გამოძისისა და სამინისტროს შორის შეტყება მოხდა და ამ შეტყებას სამინისტროს დევნა გამოიწვია. ვერ ვაძგე სამინისტრო შედგენა არ იყო და შევსდნ უწრდებია ამ საქმეზე იყო მიქვეუდი, როცა ერთს მშვენიერს დამეს წიყება უწრდ ტულეტის შარაფუების შეტად საყურადს თატრის ოპრა გამოის და სრულაბით გაღასწა.

ახალის სამინისტროს შედგენა

დადი სხვისა საფრანგეთში არა უოფი-და ისეთი სანგრძობი სამინისტროს გრნოსია, როგორც ამ ბოლის დროს; გრნოსია 13 დღეს გავსდებდა. ბუგას სისხიუა პან გრეემ სამინისტროს შედგენა, მაგრამ გრანვი მათსერსა და მართლად მიქლა მათსერსეკებდა იყო, მაგრამგ რესუბლეგელთა შორის განსეთებება მოხდა: ოპორტუნისტები პან ბუღასქეს ხადას სამინისტროს შესდეს წინააღდგენი იყენ, რადგა-

დებო-კი ბუღასქეს მომხრობდნენ; შარაფუებს უნდადეს სამინისტრო უყო-დასქმოდ და მოკრებს—ბუღასქეს; ესადა, ამ შემთხვევაში შედეგი იყო ერთის კაცისათვის ორსდეს დასში მომხრობის მომავალი. როცა პანი გრეემ ოპორტუნისტო სისხიუა სამინისტროს შედგენას, რადგაგებია მოწინააღმდეგე არ იღებდნენ და როცა რადგაგებია—ოპორტუნისტები წინააღმდეგობას ხსენადებდნენ; ამნარად რამდენიმე კაცმა, სასე-ლდორ, ფრანსენემ რამდენიმე კაცი შეკლერგმა, ფლოკემ და დასსრულე რეივმა, სცდა სამინისტროს შედგენა, მაგრამ მათს გდამ უსაოფოდ ჩაიარს.

საქმე მტად გამწვავდა ასე, რომ პან-დრეემის დანსივას, პანის გრეეს სამსსურადგან გამოსდეს და სხვა ამისათვის შე დაიწეს დაზარა. სენატის უწრდებობამ გასდენიკა, რომ თუ ასე ბუღასქე იქნება მინისტრად დანი-შნული, უოჯავსე დონსისებას ვინამრეხი და სამინისტროს მისს დავსეგობო და გადსწვეტებულება პან გრეესგ შეტყებისას.

ბოლოს პანი გრეემ სამინისტროს შედგენა ბიუჯეტის გამოძისის თავსელო-მრეს პან რეიუს მანდა, რეიუმ მოი-თხოვა, ცოტა მაგროეთი და საქმეს შეუდგა; შარაფუში ვერაფრად წავდა რეიუს საქმე; რადგაგებია დასს სრული წინააღმდეგობა გამოუდგება რეიუს სამინისტროსი შესდეს. ამ ნარად რეიუ იძლეუდა იყო, თუ სამინისტროს შედგენა ჰსურდა, მარტო ოპორტუნისტებში ამოქანა მანსტრები. პანი რეიუ აქეს არა ჰკრავდა და გუდ-მადენად ექება რადგაგათა შორის ასად სამინისტროსათვის გამოსადგ კაცეს და მართლდ ორი რადგადა, დე-ჰანდა და პანი, დათსნდა რეიუს სამინისტროსი მოწინააღმდეგე მათესა, მაგრამ ამ ორს კაცეს დათსნებამ პან რეიუს ვერა შეუკლარ, მათეს რადგა-გაგების დასა მანდ წინააღმდეგობას შეუდგა; რადგაგებია ამ მანს დავსე და დგანან, რომ ოპორტუნისტებისგ შე-მდგარს სამინისტროს უოჯვლათის წინა-აღმდეგობა უნდა გავსოთო ხოლმო.

თა თემი დიდს პატივსა სცემდა და ძვირდ უყვარდათ ყოვლად პატიოსანი ეილსონი. იმათთა ერთად ნადი-რობდა ხოლმე და თავს ამით ირჩენდა. თხუთმეტის წლის მედდ ტუეს მინა-ტეს თაი და მალობა აღაგას დაიდ-ვა პატარა სახლა.

ეილსონის წიგნი რომ მოამივილო-და ხოლმე, იმას ვერამბდი, რასაც ვერამბს მგზავრი, როცა ტეგინანის დიდის გზიამ შეუხვევს ტუესს და თავისუფლად ამოისუთნებეს. ორ წელშია მისი ერთხელა მწერდა ეილსონი და ყოველთვის კარგს გუზებაზე და-მაცენდა ხოლმე.

უწაულუო კაცი იყო ეილსონი. თრამეტის წლის უნახავ მეტად მოამინდ იმისი ნახავ და ვაწევი იმასთან. უდაბურის ტყით მომინდა სიარული. ავა-იქ მზის სხივი ისე იპარობდა დაგუალს ხეებს შუა, თითო-თითო კაცის ძაფებია. კლიდამ სა-შინელის ხმაურობით გადმოსქეფე-და ანკარა წყლი და ისმად, ათას ნარი ფრინველთა სტენვა-კი-ვილი. აქ სავრად ბუნების გული ჩამე სტენს გვერდით მიესდევდი; ათას ნარამ ფიქრებმა და ბუნების სიმშე-ნიერემ გამოიტყა. რაც უფრო დაბურულს ტყეში შევიდი, მით უფრო გზა მებნოდა. ჩემი ცხენი ჰიხენს მოკვე; თითქო უზარ-ამზარი ხეები

აშინებნო, ფხის გადდგამს ევლარა ჰმედდა. გზა დაეკარგა. წინა-ღარ-ის ერთმა კაცმა ასე დამარცხა სო-ფელში: „თუ გზა დაეკარგა და ვერ გაიგინა, ან დაეკარგდეს ჩამე, დაუსტყენი, ინდოლები გაიგებენ და მოგაგზავნიანო“. მეტადვე კრეის თემის ინდოლები კარგი თავაზიანი ხალხი და ეილსონის დიდი მეგობრებია“. მოამგონდა ეს და დიუწეე სტენვა.

პატარა ხანს უკან შორიდან ხმა მომესმა. იქნება ჩემსავე სტენის ხმა არის-მეთქი და შევიჩრდი. ერთხელ კიდევ დაუსტყენი და ახლა-კი გა-რკვევით ვაგეფე, რომ სხვა კაცი მა-ძღვედა პასებს და უფრო-და-უფრო მოახლოებოდა.

რამდენჯერმე მივეცი ხმა ამ ნი-რად ერთმანეთს მე და იმ უტრობმა კაცმა. ჩემს ყურადმი მერე ფხის ხმავე მოაწია. ხეების ტრატება ჰი-ხუბი გაჰქონდა. მინდოდა მეთქვა ჩამე, მაგრამ ვერა მოვებრჩენა.

ორს ნახეს შორის გამომხდა მოწი-თუი კაცი და მისმა ორმა შავმა თვალმა ვაიეღა. ამ კაცის დამშე-იდებელი თვალბი ისრებოთ მეცა და გამაშტრა. ჩემს წინ იდგა ერთი პატიოსანი, შეუბოვიერი ყმაწვილ-კაცი და პირ-და-პირ შემიამჩრებოდა-მეც პირ-და-პირ დავეწეე ცქრა.

ამ კაცს წერილი და გრძელი სახე

გულ-შემოყრილი ელონორა ხელი-დად გამოეკლავა ავაზაკებისათვის. თითო-თითი ეილსონის თაემი და მჭერდში ჰქონდა ჰრილობა და ისე დასუსტე-ბულიყო სისხლის დნით, რომ ვან-ძრევა აღარ შეძლო; თუნდა იყო შესდებოდა, წყალიც არასდ იყო თოხიმ, რომ მოესულეობებინა შე-წებებულ ქალი.

მე რომ მივედი, ეილსონმა ხეწენა დამიწყო: უნდ დამისნით სიკვდილსა-გან! რაღათ მინდა სიცოცხლე, როცა ელონორა აღარა სუნთქავდა და გულ-საუფიდა. ორივე ახალგაზრდა იყენენ და ორივე მშვენიერის სახისა-ნი. ქალი მშვენიერანი იყო, კაცი—ქმრა. მუშლზედ შეტაცობდით, რომ ჰქუ-განებდა არ უნდა ჰქვებოდათ და გულ-შარათლის ხასიათისანი უნდა ყო-ფილიყენენ. ტუჩებზედ სიყვარულსა და სიკვდილს ერთად დაესვათ თავისი ბეჭდები. ქალს უფრო დაუძველ და შე-ვატყე, რომ სუნთქავდა. სწორედ გი-თხარა, ქალი რომ მკვდარი ყოფი-ლიყო, ეილსონს მიგანებდით თავსა სისხლით და ცოლიყო. და სულე-დებოდა, რადგან ისეთი მტკიცე სიყ-ვარული შეგანნიე ამ ორს არსებას, რომ უფრო-თრამანეთოდ მათი სი-ცოცხლე შეურთლებული-და იქნებო-და.

როგორც იყო, მოვიყენე გონზე ორივე, მესვი ცხენზე და მასლო-

ბელს სოფელში მივიყენე, სადაც კე-თილის გულს მცხოვრებნი მეგულე-ბოდნენ. ეილსონი კინადაში პაპირებ-და გასვლასა და დაბინებებს; ნადი-რობით უნდადა თავის რჩენა. ავაზ-აკებს წაერთმიათ, რაც ფული ჰქონა-და, და მე ბევრი რაღაც დამჭირა, რომ ჩემგან მიეღო ფული; ეილსონი გადახდა, მაგრამ მე ვუთხარი:

— თქვენის მეგობრობით ვაგამი-ხადეთ; ეგ ფულზე ძირუასი იქნება ჩემთვის.

— სიკვდილამდის მეყარებით და თქვენი ერთგული მეგობარი ვიქნები, მისასუხა ეილსონმა და მეგობრულად ჩამომართვა ხელი. მშვენიერმა ელე-ონორამ თავის ტბილი, ნარნარის ხმით მოთხრა:

— სიკვდილამდის თქვენთვის ეი-ლოცავ.

მაგრამ დიხანს ევლარ ილოცა ჩემ-თვის ელონორამ! წლის თაემე მე-ცივს ვადასქავა როცა ქალი შეგინა, ეილსონს მისკა ხელში და უთხრა: „ელონორა უნდა დაბრკავა ამ ჩვენს პატარა ქალს“—აო, და ვაწუტევა თოხიმ სული.

ეილსონმა პატარა ქონი ვაიეთა ტყეში, მონრავლის მახლობლად. თავის კეთილის გულით და ჰქუ-განე-ბით ინდოელის ხალხს ზოგიერთა თემს შეყავდა თაი. მეტადვე კრე-

